

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

- a) Czy art. 49 TFUE (dawny art. 43 TWE) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak § 4 HOAI 2002, zgodnie z którym przewidziane w tym rozporządzeniu stawki minimalne za usługi w zakresie projektowania i nadzoru świadczone przez architektów i inżynierów – z zastrzeżeniem określonych wyjątków – są wiążące, a uzgodnienie w umowach z architektami lub inżynierami wynagrodzenia niższego niż wynikające ze stawek minimalnych jest bezskuteczne, czy też taki przepis krajowy stanowi naruszenie art. 49 TFUE (dawnego art. 43 TWE)?
- b) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie: Czy takie naruszenie skutkuje tym, że w toczącym się postępowaniu sądowym między jednostkami należy odstąpić od stosowania krajowych uregulowań dotyczących wiążących stawek minimalnych (w tym przypadku § 4 HOAI)?

(¹) Dz.U. 2006, L 376, s. 36.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht
Wiesbaden (Niemcy) w dniu 7 września 2021 r. – FT / Land Hessen**

(Sprawa C-552/21)

(2022/C 2/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FT

Druga strona postępowania: Land Hessen

Przy udziale: SCHUFA Holding AG

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 77 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (¹) należy interpretować w ten sposób, że wnioski organu nadzorczego, o których organ ten informuje zainteresowanego,
- a) mają charakter rozpatrzenia petycji z tym skutkiem, że sądowa kontrola decyzji organu nadzorczego w sprawie skargi na podstawie art. 78 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych ogranicza się zasadniczo do tego, czy organ rozpatrzył skargę, prawidłowo zbadał przedmiot skargi i poinformował skarżącego o wyniku kontroli,
- lub
- b) należy rozumieć jako wydaną przez organ publiczny decyzję co do istoty z tym skutkiem, że sądowa kontrola decyzji organu nadzorczego w sprawie skargi na podstawie art. 78 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych prowadzi do tego, że sąd musi zweryfikować w pełni pod względem merytorycznym decyzję co do istoty, przy czym w konkretnym przypadku – na przykład w przypadku zredukowania zakresu uznania do zera – organ nadzorczy może również zostać zobowiązany przez sąd do konkretnego działania w rozumieniu art. 58 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych?
2. Czy przechowywanie danych przez prywatne biuro informacji kredytowej, w którym dane osobowe z rejestru publicznego takiego jak „krajowe bazy danych” w rozumieniu art. 79 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2015/848 (²), są przechowywane bez konkretnego powodu, aby w przypadku zapytania móc udzielić informacji, jest zgodne z art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

3. Czy prywatne równoległe bazy danych (w szczególności bazy danych biura informacji kredytowej), które są tworzone obok państwowych baz danych i w których dane z państwowych baz danych (w niniejszym przypadku ogłoszeń upadłościowych) są przechowywane dłużej, są zasadniczo dopuszczalne jako uregulowane w wąskich ramach rozporządzenia (UE) 2015/848 w związku z prawem krajowym czy też z prawa do bycia zapomnianym zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. d) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych wynika, że dane te powinny zostać usunięte, jeżeli
- a) jest przewidziany okres przetwarzania identyczny z rejestrem publicznym,
- lub
- b) jest przewidziany okres przechowywania dłuższy niż okres przechowywania przewidziany dla rejestru publicznego?
4. Jeżeli art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. f) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych może stanowić jedyną podstawę prawną dla przechowywania danych przez prywatne biuro informacji kredytowej również w odniesieniu do danych przechowywanych w rejestrach publicznych, czy należy wówczas potwierdzić uzasadniony interes biura informacji kredytowej już wtedy, gdy biuro to przejmuje dane z rejestru publicznego bez konkretnego powodu, tak aby dane te były następnie dostępne w przypadku zapytania?
5. Czy kodeksy postępowania zatwierdzone przez organy nadzorcze zgodnie z art. 40 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych i przewidujące terminy kontroli i usunięcia danych dłuższe niż terminy przechowywania w rejestrach publicznych mogą zawieszać wyważenie interesów wymagane na podstawie art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. f) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych?

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. 2015, L 141, s. 19).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam
(Niderlandy) w dniu 14 września 2021 r. – Europejski nakaz aresztowania wydany wobec X/
Openbaar Ministerie
(Sprawa C-562/21)**

(2022/C 2/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Osoba wobec której wydano europejski nakaz aresztowania: X

Druga strona postępowania: Openbaar Ministerie

Pytanie prejudycjalne

W oparciu o jakie kryterium wykonujący organ sądowy, który musi orzec w przedmiocie wykonania ENA mającego celu wykonanie nałożonych prawomocnym wyrokiem kary lub środka karnego polegających na pozbawieniu wolności, ma zbadać, czy w wydającym nakaz państwie członkowskim naruszono w trakcie rozpoznawania sprawy, które doprowadziło do skazania, prawo do sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy, w przypadku, gdy w tym państwie członkowskim brak było skutecznego środka prawnego, który umożliwiałby ewentualne zaskarżenie takiego naruszenia?